

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg și de către avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului Terzi Gheorghii prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Terzi Gheorghii xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 21.12.2016-18.05.2018;

2. Instanța de apel: 11.10.2019-26.06.2020;

3. Instanța de recurs: 14.08.2020-26.01.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 mai 2018, Terzi Gheorghii învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 168 alin. (2), lit. c), 179 alin. (1) Cod Penal a fost achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Terzi Gheorghii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod Penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod Penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Terzi Gheorghii, fixându-i un termen de probă de 1 (unu) an.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Terzi Gheorghii la data de 27.07.2016, aproximativ în jurul orelor 15:10-15:20, aflându-se în sala nr. 1 din incinta Curții de Apel Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Teilor 4, fiind în stare de arest, având scopul săvârșirii unui act de huliganism, încălcând grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, manifestând o obrăznicie deosebită și demonstrând o lipsă de respect față de cei prezenți, în vederea realizării acțiunilor sale huliganice, intenționat, fără careva motiv l-a agresat fizic pe comandantul de grupă din cadrul Direcției trupelor de pază supraveghere și escortare - Moghîldea Nicolae care se afla în aceeași sală lângă bariera de separare a persoanelor arestate, în calitate de ajutor al șefului gărzii judiciare pentru escortarea persoanelor deținute la

Curtea de Apel Chișinău, după care, imediat, tot atunci Terzi Gheorghii, intenționat, i-a smuls din piept camera de luat vederi aflată în dotarea lui Moghîldea Nicolae, aceasta fiind montată pe haină în regiunea pieptului și care la acel moment era deconectată, apoi în mod demonstrativ a încercat să o deterioreze cu mâinile, după care pe motiv că au intervenit mai multe persoane în vederea curmării actelor sale huliganice, continuându-și acțiunile sale intenționate, în prezența mai multor persoane, a aruncat în sală camera de luat vederi luată anterior de la Moghîldea Nicolae, după care continuându-și aceleași acțiuni huliganice a încercat să treacă peste bariera de separare a persoanelor arestate de restul persoanelor aflate în aceeași sală, moment în care, în scopul curmării acțiunilor huliganice, Moghîldea Nicolae împreună cu colegii săi i-au aplicat lui Terzi Gheorghii cătușele și l-au condus pe ultimul în camera amenajată pentru persoane arestate. (Episodul I)

Conform actului de învinuire Terzi Gheorghii este pus sub învinuire pe faptul că, în perioada: anul 2011 până la 15 aprilie 2016 aflându-se pe teritoriul fermei - stâna de oi deținută de familia Terzi, amplasată în sat. Dezghingea, UTA Găgăuzia, împreună cu o altă persoană în privința căruia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, ambii având scopul forțării lui Grossu Alexandr să presteze diferite munci pe teritoriul stânei date împotriva dorinței sale, prin constrângere și obținerea muncii prin înșelăciune, intenționat, în diferite perioade de timp, prin aplicarea violenței fizice manifestate prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, precum și prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice, de asemenea prin încălcarea termenelor stabilite de plată a salariului, prin cerința de a îndeplini munci în lipsa unor sisteme de protecție, totodată prin obligarea de a presta muncă în afara orelor de lucru, l-a impus pe Grossu Alexandr contrar voinței ultimului să presteze diferite munci pe teritoriul stânei amplasată în sat. Dezghingea UTA Găgăuzia, inițial în anul 2007 înșelându-l că îi va achita salariul pentru lucrările efectuate, iar ulterior după ce Grossu Alexandr refuza să muncească și a părăsit de mai multe ori fără permisiune ferma, de fiecare dată era găsit în satul Cîietu, r-nul Cantemir, apoi adus cu forța pe teritoriul stânei amplasată în sat. Dezghingea UTA Găgăuzia, după care în continuarea realizării intenției sale criminale, prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului cet. Grossu Alexandr îl constrângea pe ultimul să presteze munci în beneficiul lui și a persoanei în privința căruia cauza a fost disjunsă în procedură separată, totodată amenințându-l pe Grossu Alexandr că în cazul refuzului de a presta munca indicată va fi bătut.

Astfel, acțiunile inculpatului Terzi Gheorghii fiind calificate în temeiul art. 168 alin. (2), lit. c) Cod Penal. (Episodul II)

Conform actului de învinuire Terzi Gheorghii mai este pus sub învinuire pe faptul că în una din zilele verii anului 2015 aflându-se în sat. Cîietu, r-nul Cantemir, împreună cu alte persoane identificate în privința cărora cauza a fost disjunsă în procedură separată având intenția violării domiciliului lui Grossu Elena, situat în sat. Cîietu, r-nul Cantemir pentru a-l stabili în imobilul dat pe Grossu Alexandr care și este concubinul primei, de comun acord și după o înțelegere prealabilă, toți trei s-au

deplasat la domiciliul cet. Grossu Elena, unde în vederea realizării scopului său infracțional, intenționat, fără consimțământul proprietarului și contrar voinței acesteia, a pătruns în curtea casei și în casa lui Grossu Elena Ion, situată în sat. Cîietu, r-nul Cantemir după care, în timp ce se afla ilegal în domiciliul dat, în vederea continuării realizării scopului său infracțional a rămas în acel domiciliul, iar la cerințele lui Grossu Elena de a părăsi domiciliul dat, a refuzat categoric să iasă din casa dată unde s-a aflat ilegal o perioadă de timp pentru a-l căuta și depista pe Grossu Alexandr.

Astfel, acțiunile inculpatului Terzi Gheorghii fiind calificate în temeiul art. 179 alin. (1) Cod Penal. (Episodul III)

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Roșu Sergiu prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Terzi Gheorghii să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 168 alin. (2), lit. c), 179 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa după cum urmează: - în baza art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal - 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate tangentă cu angajarea persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 3 ani, - în baza art. 179 alin. (1) Cod penal - 1 (unu) an închisoare; - în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - 1 (unu) an închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a-i stabili lui Terzi Gheorghii, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate tangentă cu angajarea persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 3 ani.

2.1 În motivarea apelului s-a invocat că:

- în motivarea achitării, pe capătul de învinuire adusă inculpatului Terzi Gheorghii în baza art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal, instanța a reținut că, în plângerea formulată de Grossu Alexandr din data de 18.05.2016, nu este indicat despre careva munci forțate, ci doar de aplicarea unor lovituri de către Terzi Ivan, Terzi Gheorghii și Sarî Vasile;

- ulterior în cadrul audierii sale cet. Grossu Alexandr face declarații asupra unor acțiuni ale cet. Terzi Ivan, cet. Terzi Gheorghii și cet. Sarî Vasile, care cad sub incidența normei penale prevăzute la art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal. Anume Grossu Alexandr și în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată a declarat, că a fost forțat de către frații Terzi să muncească la stâna de oi pe care aceștia o posedă în s. Dezghingea, UTA Găgăuzia. Partea vătămată nu a negat faptul că inițial când a fost angajat pentru a munci la stâna de oi a familiei Terzi, era totul bine și era plătit. Ulterior, însă nu mai dorea să lucreze, deoarece nu era remunerat și pleca în s. Cîietu, r-nul Cantemir, de unde de mai multe ori a fost dus cu forța înapoi la stână de către cet. Terzi Ivan, cet. Terzi Gheorghii și cet. Sarî Vasile;

- instanța de judecată a exclus proba cu martorul Stanu Sergiu, declarații cuprinse la filele 33 și 45 a dosarului penal, pe motiv că a fost încălcată ordinea de audiere a martorului minor - fiind absentă concluzia pedagogului la audierea acestui martor. La excluderea acestei probe, instanța eronat a interpretat norma procesual penală, deoarece potrivit prevederilor art. 481 alin. (3) Cod de procedură penală, la audierea martorului minor participă reprezentantul lui legal precum și, după caz, reprezentantul lui conform prevederilor art. 91 și 92, deci nu este reglementat prezența obligatorie la audierea martorului minor și a unui pedagog;

- instanța de judecată a exclus și proba conținută în concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 126 D din 10.08.2016, potrivit căruia pe corpul cet. Grossu Alexandr s-au stabilit leziuni corporale, pe motiv că proba a fost administrată prin încălcarea normelor Codului de procedură penală și nu este pertinentă, deoarece nici ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale și nici concluziile acestei expertize nu au fost aduse la cunoștință lui Terzi Gheorghii, la faza de urmărire penală;

- în acest sens, se menționează că, și asupra excluderii probei în cauză instanța a interpretat eronat norma procesual penală;

- la etapa finisării urmăririi penale inculpatul Terzi Gheorghii și apărătorul său au făcut cunoștință cu materialele dosarului penal și puteau invoca nulitatea concluziilor expertului;

- instanța de fond corect a reținut că, Terzi Gheorghii este învinuit că, prin acțiunile intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 168 alin. (2), lit. c) Codul penal;

- probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată în coraport cu acuzația formulată conform art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal și-au regăsit o confirmare certă că Terzi Gheorghii fiind în participație cu alte persoane complice, au obținut împotriva voinței lui Grossu Alexandr careva munci de la acesta;

- la fel s-a probat elementul constrângerii lui Grossu Alexandr de către frații Terzi la efectuarea muncii;

- cu referire asupra achitării pe capătul de învinuire adusă inculpatului Terzi Gheorghii în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a reținut că nu a fost determinată data comiterii faptei infracționale și nemijlocit locul comiterii faptei infracționale;

- instanța de fond a reținut că în actul de acuzare nu a fost indicat în detaliu domiciliul părții vătămate Grossu Elena, ci doar s-a indicat s. Cîietu, r-nul Cantemir, care aparține mamei ultimei, Rusoi Elena. Totodată, instanța de judecată menționează că, Terzi Gheorghii având un copil minor cu Aghaci Carolina, care este fiica părții vătămate Grossu Elena, putea vizita nestingherit domiciliul concubinei sale;

- întru susținerea acuzației conform capătului de învinuire descris, referitor la locul de domiciliere, acuzarea a pus accent pe declarațiile părții vătămate Grossu Elena, care a declarat despre acțiunile de violare a domiciliului său de către Terzi Gheorghii, care a pătruns în domiciliul ei și a refuzat a-l părăsi la cerere. Ultimul nu

avea dreptul a pătrunde fără permisiune sau a rămâne ilegal în domiciliul cet. Grossu Elena, deoarece nu venea în vizită la bunica concubinei sale, după cum a expus instanța, dar venea pentru a-1 lua forțat pe Grossu Alexandr, care este concubinul lui Grossu Elena. Cu atât mai mult Terzi Gheorghii și concubina sa Agachi Carolina erau în conflict cu Grossu Elena și Grossu Alexandr și nu mergeau în vizită unul la altul;

- probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată în coraport cu acuzația formulată conform art. 179 alin. (1) Cod penal și-au regăsit o confirmare certă că Gheorghii Terzi a violat domiciliul cet. Grossu Elena.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2020, a fost admis apelul, casată, parțial, sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Terzi Gheorghii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activitate de angajarea persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Terzi Gheorghii i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activitate de angajarea persoanelor în câmpul muncii pe termen de 3 (trei) ani.

În rest, prevederile sentinței s-au menținut.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală, ***a constatat că***, inculpatul Terzi Gheorghii începând cu anul 2011 până la 15 aprilie 2016 aflându-se pe teritoriul fermei - stâna de oi deținută de familia Terzi, amplasată în sat. Dezghingea, UTA Găgăuzia, împreună cu o altă persoană în privința căruia cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, ambii având scopul forțării lui Grossu Alexandr să presteze diferite munci pe teritoriul stânei date împotriva dorinței sale, prin constrângere și obținerea muncii prin înșelăciune, intenționat, în diferite perioade de timp, prin aplicarea violenței fizice manifestate prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, precum și prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice, de asemenea prin încălcarea termenelor stabilite de plată a salariului, prin cerința de a îndeplini munci în lipsa unor sisteme de protecție, totodată prin obligarea de a presta muncă în afara orelor de lucru, l-a impus pe Grossu Alexandr contrar voinței ultimului să presteze diferite munci pe teritoriul stânei amplasată în sat. Dezghingea UTA Găgăuzia, inițial în anul 2007 înșelându-l că îi va achita salariul pentru lucrările efectuate, iar ulterior după ce Grossu Alexandr refuza să muncească și a părăsit de mai multe ori fără permisiune ferma, de fiecare dată era găsit în satul Cîietu, r-nul Cantemir, apoi adus cu forța pe teritoriul stânei amplasată în sat. Dezghingea UTA Găgăuzia, după care în continuarea realizării intenției sale criminale, prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului cet. Grossu Alexandr îl constrângea pe ultimul să presteze munci

în beneficiul lui și a persoanei în privința căruia cauza a fost disjunsă în procedură separată, totodată amenințându-l pe Grossu Alexandr că în cazul refuzului de a presta munca indicată va fi bătut.

Cercetând în cumul probele administrate: - declarațiile inculpatului Terzi Gheorghii (f.d. 47-48, Vol. II); declarațiile părții vătămate Grossu Alexandru (f.d. 25-27, Vol. II); - declarațiile părții vătămate Grossu Elena (f.d. 28-29, Vol. II); - declarațiile martorului Stanu Serghei (f.d. 30-31, Vol. II); - declarațiile martorului Covalenco Ruslan (f.d. 42-43, Vol. II); - declarațiile martorului Sînchin Ivan (f.d. 40-41, Vol. II); - declarațiile martorului Agachi Carolina (f.d. 44, Vol. II); - declarațiile martorului Soldatov-Efros Dina (f.d. 32-33, Vol. II); - declarațiile martorului Mogîldea Nicolai (f.d. 34-35, Vol. II); - declarațiile martorului Gherciu Victor (f. d. 3-37, Vol. II); - declarațiile martorului Vreme Alexandr (f.d. 38-39, Vol. II); - declarațiile martorului Cotorobai Oleg (f.d. 46, Vol. II); - declarațiile martorului Lopusnean Nicolai (f.d. 45, Vol. II); -raportul de expertiză medico-legală nr. 126 D din 10.08.2016 (f.d. 88-89, Vol. I); - denunțul comandatului de grupă, șef de gardă Mogîldea Nicolae din 27.07.2016 (f.d. 126, Vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.07.2016 (f.d. 127-129, Vol. I); - declarațiile martorilor Gherciu Victor, Vreme Alexandr, Mogîldea Nicolae, Soldatov-Efros Dina (f.d. 130-136, vol. I); - procesul-verbal de ridicare din 11.08.2016, prin care de la cet. Bîrcă Andrei a fost ridicat un CD cu înregistrare video (f.d. 138, vol. I); - ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 12.08.2016a CD cu informația video „omega CD-R 700 mb 52X” (f.d. 139, vol. I); - procesul-verbal de aplicare a forței fizice și a mijloacelor speciale din 27.07.2016 (f.d. 46, vol. I), instanța de apel a stabilit vinovăția inculpatului Terzi Gheorghii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal.

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 168 alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a constatat că, în faptele inculpatului Terzi Gheorghii persistă acțiunea de obținere a muncii de la partea vătămată Grossu Alexandr împotriva voinței lui, prin constrângere și prin înșelăciune, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că partea vătămată Grossu Alexandr a refuzat să muncească pe teritoriul stânei de oi, nu și-a dat consimțământul de a se întoarce la stână, fiind urcat forțat în mașină, totodată, ultimul pe parcursul activității a fost înșelat referitor la salariul pentru lucrul efectuat, deoarece acesta nu a fost remunerat, iar acesta a fost motivul pentru care partea vătămată refuza să mai muncească.

Sub aspectul laturii subiective, instanța de apel a conchis că, inculpatul Terzi Gheorghii a acționat cu intenție directă, dânsul înțelegând caracterul prejudiciabil al acesteia și a dorit în mod conștient realizarea acesteia.

Cu referire la agravanta prevăzută la lit. c) alin. (2) art. 168 Cod penal, instanța de apel a constatat că, inculpatul Terzi Gheorghii a acționat împreună cu fratele lui, Terzi Ivan, prin participație simplă, fapt constatat prin declarațiile părții vătămate Grossu Alexandr, declarațiile părții vătămate Grossu Elena și declarațiile martorilor Stanu Sergiu, Sînchin Ivan, Covalenco Ruslan.

Cu referire la pedeapsa aplicată instanța de apel, în baza prevederilor art. art. 7, 61, 75-78 Cod penal, și luând în considerare totalitatea împrejurărilor obiective și subiective, personalitatea inculpatului, care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, a comis cu intenție o infracțiune gravă, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, anterior nu a fost atras la răspundere penală, a aplicat inculpatului Terzi Gheorghî pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activitate de angajarea persoanelor în câmpul muncii pe un termen de 3 (trei) ani.

La stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a aplicat prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate lui Terzi Gheorghî stabilindu-i pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activitate de angajarea persoanelor în câmpul muncii pe termen de 3 (trei) ani.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale, instanța de apel a exclus prevederile art. 90 Cod penal, așa cum în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat că, inculpatul Terzi Gheorghî a comis și o infracțiune gravă, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, nu a conștientizat gradul de pericol social al faptei comise, nu a manifestat căință față de acțiunile admise, din care considerente, instanța de apel a conchis că, corectarea și reeducarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate.

Totodată, instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, a constatat că, prima instanță, corect, a conchis că, inculpatul Terzi Gheorghî învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal urmează a fi achitat, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Or, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate din punct de vedere al coroborării lor să dovedească în sarcina inculpatului vinovăția de comiterea infracțiunii incriminate în baza actului de inculpare.

La fel, instanța de apel a menținut sentința instanței de fond în partea stabilirii vinovăției inculpatului Terzi Gheorghî în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod Penal.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, *cu recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg și de către avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului Terzi Gheorghî.

4.1 Procurorul indicând temeiul prevăzut la art.427 alin.1) pct.6) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei în partea menținerii sentinței de achitare a lui Terzi Gheorghî în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 al. 1) Cod penal, cu restituirea în această parte a cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a indicat că:

- în cadrul urmăririi penale, cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil atât faptul săvârșirii infracțiunii de violare de domiciliu a părții vătămate Grossu Elena cât și vinovăția inculpatului Terzi Gheorghi în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin.(1) Cod penal;

- atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au constatat dacă într-o anumită realitate de moment, poziționată aproximativ în vara anului 2015, inculpatul Terzi Gheorghi ar fi pătruns în imobilul în care la acel moment locuia partea vătămată Grossu Elena, fără permisiunea acesteia sau a unui alt membru de familie al ei;

- instanțele de fond și de apel nu au ținut cont de o altă împrejurare care din declarațiile părții vătămate Grossu Elena rezultă că, Terzi Gheorghi împreună cu alte două persoane ar fi pătruns în domiciliul ei pe timp de noapte, atunci când dânsa împreună cu Grossu Alexandr dormeau. Intrarea respectivilor în domiciliu a avut loc fără permisiunea ei. Terzi Gheorghi și celelalte două persoane au venit pentru a-l lua forțat pe concubinul Grossu Alexandr la stâna din sat. Dezghingea raionul Comrat. Asemenea fapte nu s-ar mai fi repetat tocmai urmare a faptului că dânsa l-a certat pe Terzi Gheorghi și pe celelalte două persoane care îl însoțeau;

- pătrunderea inculpatului Terzi Gheorghi pe timp de noapte în imobilul locuit la acel moment de către partea vătămată, denotă dincolo de orice dubiu rezonabil reaua intenție a inculpatului Terzi Gheorghi, fapt confirmat de către partea vătămată Grossu Elena atât la etapa urmăririi penale cât și nemijlocit în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de fond;

- instanța de apel greșit a apreciat o parte din declarațiile făcute de către partea vătămată Grossu Elena referitor la episodul de violare de domiciliu nemijlocit în instanța de apel or, așa cum rezultă din textul părții descriptive a deciziei, instanța de apel a supus aprecierii declarațiile părții vătămate Grosu Elena la momentul în care a dezbătut chestiunea privind vinovăția inculpatului Terzi Gheorghi pe episodul infracțional prevăzut la art.168 alin.(2) lit. c) Cod penal, considerându-le ca fiind neveridice;

- declarațiile făcute de către partea vătămată Grossu Elena în fața instanței de apel pe capătul de acuzare prevăzut la art. 179 alin. (1) Cod penal sânt veridice si urmau a fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului Terzi Gheorghi pentru săvârșirea acestei infracțiuni;

- este neîntemeiată și concluzia instanței de fond, justificată de către instanța de apel potrivit căreia nu poate fi pronunțată o sentință de condamnare a inculpatului Terzi Gheorghi pe motivul că organul de urmărire penală nu au stabilit exact locul amplasării imobilului unde au avut loc evenimentele reclamate de către partea vătămată Grossu Elena. Or, după cum rezultă din declarațiile părții vătămate Grossu Elena dar și a martorului Agachi Carolina, imobilul în care partea acuzării insistă că s-au produs evenimentele prejudiciabile s-ar afla pe strada Molodiojnaia 25, aceasta fiind denumirea veche a străzii, dată până la înfăptuirea reformei administrative.

4.2 Avocatul Matusenco Ion indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.1) pct. 6), 8), 10), 16) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea

deciziei, cu menținerea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 18 mai 2018.

În motivarea recursului avocatul a invocat inadmisibilitatea probelor și anume:

- ordonanța de pornire a urmăririi penale (f.d.19) și anume din data de 07 iunie 2016 deci cu practic peste 40 de zile de la pornirea cauzei penale inițiale de la fila dosarului nr.3, în actul procedural descris este notată familia Terzi Ivan și Sarî Vasili, pornită în baza art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal. Numele de familie al condamnatului Terzi Gheorghe nu este indicat în actul procedural descris;

- cererea depusă de către Grossu Alexandru din 18 mai 2016 (f.d.20) prin care solicită atragerea la răspundere pentru fapte de maltratare și nici de cum pentru fapte ilicite de răpire a persoanei. Aceste relatări sunt descrise și la fila dosarului nr.21 al cauzei penale unde absolut deloc nu este indicat faptul răpirii persoanei. Fila dosarului nr.22 procesul verbal de audiere a lui Grossu Alexandru nu este indicată ora petrecerii acțiunii procesuale descrise și în declarațiile sale nu indică la faptele elucidate nemijlocit în actul de acuzare formulat față de Terzi Gheorghe;

- fila dosarului 28 procesul verbal de audiere a lui Grossu Alexandr unde în cadrul audierii au fost admise corectări și rectificări a procesului verbal fapt ce este inadmisibil;

- f.d.33 audierea minorului Stanu Sergiu fără prezența pedagogului și ofițerul de urmărire penală eronat a arătat locul petrecerii acțiunii procesuale reieșind din declarațiile făcute în instanța de judecată;

- f.d.45 procesul verbal de audiere a minorului Stanu Sergiu fără prezența pedagogului și contrar normelor stabilite de codul de procedură penală;

- probele descrise să fie declarate ca inadmisibile;

- fila dosarului nr. 83 vol. 1 în 2016 s-a dispus efectuarea expertizei medico - legale fără a fi informat inculpatul prin ce i s-a îngădit dreptul procesual de a obiecta, de a solicita constatarea necesare în sine fiind îngădit dreptul său la apărare;

- că instanța de apel a constatat o altă dată a comiterii infracțiunii anul 2011-15.04.2016, pe când în rechizitoriu este indicat 2007-05.04.2016;

- declarațiile părții vătămate sunt inadmisibile deoarece ele au fost obținute cu încălcarea normelor codului de procedură penală și ele nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare, cu atât mai mult fiind chiar și combătute prin declarațiile altor martori în cauza penală. Anume pentru aceste fapte apărarea a formulat cerința de declarare ca fiind impertinente probele prezentate de către acuzare;

- actul de acuzare a constituit doar termeni generali și nu a indicat unde anume este locul comiterii faptei infracționale, de alt fel la întrebările adresate de către apărare se probează cert, că în str.Tineretului 24 sat.Cîietu, Grosu Elena nu î-și are domiciliu, ultima având alt domiciliu;

- bunul imobil la care se face referire nu este înregistrat legal el nici nu există doar terenul de pământ. Prin urmare acuzarea a prezentat o formulare a unei fapte ne probate prin probe certe;

- în cadrul ședințelor de judecată s-a constatat cert, că partea vătămată în speță a fost angajată la muncă, în calitate de ciobani, nu prin înșelăciune, violență,

amenințarea cu violență. Chiar dacă ulterior persoanele culpabile au recurs la asemenea procedee, ele nu vor fi în legătură cauzală cu angajarea (recrutarea), astfel lipsește intenția unică complexă, caracteristică unei infracțiuni complexe;

- transportarea părții vătămate la locul de muncă a fost liberă de conduita acestora, iar adăpostirea nu constituie elementul de muncă forțată;

- nici una din probele prezentate de acuzatorul de stat, nu pot fi reținute ca probe concludente, pertinente care ar fi dovedit vinovăția lui Terzi Gheorghe în săvârșirea infracțiunilor incriminate;

- instanța de apel nu asupra augmentelor invocate de către apărarea, nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile martorilor, nu a apreciat fiecare în probă în parte.

5. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

5.1 Cu referire la recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg.

Recurentul în recursul declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar.

De fapt, din textul recursului Colegiul penal atestă, că autorul critică soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința în partea achitării lui Terzi Gheorghii de sub învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, făcând referire la probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, indicând că, în cadrul urmăririi penale, cercetărilor judecătorești în instanțele de fond și apel a fost dovedit dincolo de orice

dubiu rezonabil atât faptul săvârșirii infracțiunii de violare de domiciliu a părții vătămate Grossu Elena cât și vinovăția inculpatului Terzi Gheorghî în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.179 alin.(1) Cod penal.

La acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg, în raport cu textul deciziei, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra apelului declarat de către acuzatorul de stat, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerii sentinței de achitare în privința lui Terzi Gheorghî pe capătul de învinuire în baza art.179 alin.(1) Cod penal, concluzionând asupra nevinovăției inculpatului în săvârșirea faptei imputate, concluzii descrise detaliat în decizia instanței de apel (pct.7-8).

Examinând criticile recursului declarat prin prisma materialelor cauzei și a legislației procesuale pertinente, Colegiul lărgit sesizează că, instanța de apel în concluziile sale de menținere a sentinței de achitare a indicat că, prima instanță a apreciat corespunzător probele administrate la dosar, bazându-și concluzia de achitare pe capătul de acuzare în baza art.179 alin.(1) Cod penal, pe faptul că, în baza probelor administrate de către acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare, nu a fost posibil de constatat că, anume în vara anului 2015 inculpatul Terzi Gheorghî a pătruns ilegal în domiciliul părții vătămate Grossu Elena, or, prin declarațiile martorilor audiați nu se constată careva relații despre acest eveniment.

La acest capitol, Colegiul ține să menționeze că, în cauza examinată, instanța de apel cercetând în mod obiectiv probele administrate la materialele cauzei a constatat că, procurorul n-a prezentat careva probe prin care să fie determinat în mod cert locul comiterii faptei infracționale incriminate lui Terzi Gheorghî, fiind elucidat doar satul Cîietu, raionul Cantemir, pe când domiciliul declarat de către partea vătămată este situat în satul xxxxx.

Totodată, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că, la caz acuzatorul de stat nu a administrat la materialele cauzei penale probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate din punct de vedere al coroborării lor să demonstreze că fapta inculpatului Terzi Gheorghî întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, or, acuzatorul de stat nu a elucidat prin probe certe data comiterii faptei infracționale și nemijlocit locul comiterii infracțiunii.

În sensul celor relatate, instanța de recurs, fiind solidară cu concluzia instanței de apel de nevinovăție a inculpatului, conchide, că instanța de apel în urma aprecierii tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia certă potrivit căreia acțiunile inculpatului Terzi Gheorghî nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.179 alin. (1) Cod penal, iar prima instanță reținând în mod just temeiul de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, se constată că în cauză nu s-au stabilit elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.179 alin. (1) Cod penal, or, învinuirea formulată în actul

de învinuire nefiind obiectiv confirmată și vinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmarea, fapt ce a și dus la constatarea necesității achitării inculpatului.

Colegiul penal lărgit va respinge argumentul recurentului precum că, „*atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au constatat dacă într-o anumită realitate de moment, poziționată aproximativ în vara anului 2015, inculpatul Terzi Gheorghii ar fi pătruns în imobilul în care la acel moment locuia partea vătămată Grossu Elena, fără permisiunea acesteia sau a unui alt membru de familie al ei*”. Or, instanța de apel corect a reținut ca fiind întemeiate concluziile instanței de fond potrivit cărora din declarațiile martorilor audiați în prima instanță Sînchin Ion și Covalenco Alexandr nu se constată careva relații că, anume în vara anului 2015 inculpatul ar fi pătruns ilegal în domiciliul părții vătămate.

În sensul celor relatate, instanța de recurs, fiind solidară cu concluzia instanței de apel de nevinovăție a inculpatului, conchide, că instanța de apel în urma aprecierii tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia certă că, considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că în cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat nu a demonstrat faptul că acțiunile inculpatului Terzi Gheorghii întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod Penal, fiind reținut în mod just temeiul de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței de achitare pe acest capăt de învinuire, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel că, erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

5.2 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului Terzi Gheorghii.

Potrivit textului recursului avocatul invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.1) pct.6), 8), 10), 16) susținând că, pct.6) decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pct.8) Cod procedură penală nu au fost întrunite elementele infracțiunii, pct.10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, pct.16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins reieșind din următoarele considerente.

5.2.1 Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, temeiul menționat nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea

cauzei a respectat prevederile art.414 alin.1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului în numele inculpatului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal lărgit constată că, temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Terzi Gheorghe privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal să fie întemeiată și legală, concluzii descrise detaliat la pct.5.2- 6.6 a deciziei instanței de apel, inclusiv și în pct. 3.1 al prezentei decizii, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Astfel, Colegiul penal lărgit este solidar cu concluzia instanței de apel privind condamnarea inculpatului Terzi Gheorghe în baza art.168 alin.(2), lit.c) Cod penal, concluzie care este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și apreciate de instanța de apel.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că, *„nici una din probele prezentate de acuzatorul de stat, nu pot fi reținute ca probe concludente, pertinente care ar fi dovedit vinovăția lui Terzi Gheorghe în săvârșirea infracțiunii incriminate”*.

În primul rând, relevant este de menționat, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției de condamnare adoptate în privința lui Terzi Gheorghe.

Sub acest aspect, Colegiul penal ține să menționeze că, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat vinovăția inculpatului Terzi Gheorghe anume în obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin constrângere și înșelăciune, cu agravanta prevăzută la lit. c) alin. (2) art. 168 Cod penal săvârșită de două persoane, adică împreună cu fratele său

fapt constatat prin declarațiile părții vătămate Grossu Alexandr, declarațiile părții vătămate Grossu Elena și declarațiile martorilor Stanu Sergiu, Sînchin Ivan, Covalenco Ruslan.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul lărgit specifică, că această instanță corect a ajuns la concluzia despre condamnarea inculpatului pe acest capăt de acuzare și just a apreciat probele administrate în cauză. Prin urmare, opozabil celor enunțate de avocat în recurs, Colegiul penal, subsidiar verificând materialele dosarului specifică, că judecând apelul declarat instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de condamnare a lui Terzi Gheorghii fiind reținute în acțiunile acestuia existența intenției, motivului și scopului comiterii acțiunilor infracționale.

Situația de fapt este desprinsă de instanță din declarațiile părților vătămate și ale martorilor audiați în instanța de apel, care coroborează unele cu altele și cu alte probe, respectiv din concluziile rapoartelor de expertiză efectuate în cauză și din înscrisurile aflate în dosar, ansamblul materialului probatoriu conducând la concluzia despre vinovăția lui Terzi Gheorghii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului pe acest capăt de acuzare, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra alegațiilor apărării, pe care Colegiul le însușește, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

Cu referire la argumentul apărării, privind inadmisibilitatea probelor, Colegiul lărgit ține să menționeze că, atât inculpatul cât și avocatul acestuia Matusenco Ion, și care considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor procedural îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că au acceptat situația dată.

La fel, conform alin.(4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din actele cauzei rezultă că, la terminarea urmăririi penale, când inculpatul a luat cunoștință de materialele dosarului împreună cu avocatul, n-a invocat despre

nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale (f.d.186, Vol.I).

Instanța de recurs nu poate reține argumentul avocatului precum că, *instanța de apel a constatat o altă dată a comiterii infracțiunii diferită de cea indicată în rechizitoriu*. Or, instanța n-a depășit limitele învinuirii, doar a constatat mai concret perioada comiterii infracțiunii. Mai mult, Colegiul penal remarcă, că învinuirea înaintată lui Terzi Gheorghi prin rechizitoriu, este clară și concretă fiind indicată formularea învinuirii care i se incriminează acestuia cu încadrarea juridică a acțiunilor. Astfel, în rechizitoriu este descrisă fapta ce i se incriminează lui Terzi Gheorghi în baza art. 168 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar instanța de apel reieșind din probatoriul administrat în cauză și în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, consecințele infracțiunii.

Cu referire la argumentul apărării precum că, *declarațiile martorului minor care a fost audiat în cadrul urmăririi penale în lipsa pedagogului urmează a fi declarate nule*, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, la baza deciziei de condamnare au fost puse declarațiile martorului date în cadrul ședinței instanței de apel în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, care întrunesc criteriile de admisibilitate a probei.

Nefondat este și urmează a fi respins argumentul apărării precum că, *declarațiile părții vătămate Grossu Alexandr date în cadrul ședinței primei instanțe sunt inadmisibile fiind obținute cu încălcarea normelor de procedură penală*. În acest sens instanța de recurs ține să menționeze că, instanța de apel a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor părții vătămate, pe care l-a audiat *in personam* în cadrul ședinței instanței de apel în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, sub jurământ, fiind avertizată de răspunderea pe care o poartă potrivit prevederilor art. 312-313 Cod penal, declarațiile căruia coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cadrul instanței de apel Stanu Serghei, Covalenco Ruslan, Sînchin Ivan, Agachi Carolina și probatoriul administrat.

Astfel, fiind respectate dispozițiile art.6 din Convenția Europeană, și prevederile art.415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, potrivit căroră după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

Referitor la motivele invocate în cererea de recurs precum că, „(...) *instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de către apărare, nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile martorilor, nu a apreciat fiecare probă în parte*”, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece decizia instanței de apel este una argumentată în raport cu argumentele invocate de apărare în susținerile verbale (f.d.235-242 Vol. II), care sunt identice cu

argumentele recursului declarat de apărare, totodată instanța de recurs consideră că, repronunțarea asupra acelorași argumente nu poate duce la casarea deciziei contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO”;

5.2.3 Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii Colegiul lărgit conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat detaliat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Colegiul penal constată, că instanța de apel, respectând prevederile legislației în vigoare, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile părții vătămate a martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii încriminate a fost dovedită.

5.2.3 Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de avocatul Matusenco Ion - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că, recursul nu a fost motivat sub acest aspect, iar conform materialelor cauzei, în prezenta speța acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 168 alin. (2), lit. c) Cod penal.

5.2.4 Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.1) pct.16) Cod de procedură penală, invocată în recursul declarat de către avocat, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă norma de drept aplicată în hotărârea

atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, indicând în acest context Decizia Curții Supreme de Justiție 1ra-184/2020 Decizia Curții Supreme de Justiție 1ra-1708/2018), Colegiul penal lărgit stabilește că cauzele invocate nu sunt similare cu circumstanțele prezente în cauza deferită judecării, nefiind relevante pentru prezenta speță.

Astfel, Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de către apărare sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de pct.6),8),10)și 16) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, recursul declarat este vădit neîntemeiat, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate.

6. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Popov Oleg și de către avocatul Matusenco Ion în numele inculpatului Terzi Gheorghii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Terzi Gheorghii xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **11 martie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor